

PERIPATETIČKE RASPRAVE
SVEZAK III, KNJIGA 7.

Rješenje onoga što je Aristotel
prigovorio Platonu u praktičkoj filozofiji

5

Dosada smo s velikim trudom i gotovo s mučninom slijedili što je Aristotel netočno prigovarao Platonu kako u božanskim, tako i u prirodnim stvarima. Sada nam je namjera baviti se onim što je učenik pobijao u političkoj filozofiji koju je učitelj prenio, i odvagnuti kolikom je to snagom i s kolikim razlogom napao. 10

U posljednjoj glavi prve knjige *Politike* napisao je, dakle, na ovaj način: »Niti je ista suzdržljivost muškarca i žene, niti hrabrost, niti pravednost, kako je mislio Sokrat, nego je ona hrabrost vladalačka, a ova je pomoćnička. A slično drži i o ostalima.« To se pak Sokratu u petoj knjizi *Države* činilo na ovaj način: »Pri- 15
znajete li da po naravi svatko treba raditi ono što je njegovo.« I: »Druga se priroda treba brinuti za drugo.« Iz toga izvodi da su muškarac i žena iste, a ne druge naravi i da se ni u čemu drugom međusobno ne razlikuju, osim u tome što muškarac oplođuje, a 20
žena rađa. Dakle, budući da su iste naravi, istom trebaju biti počavani. Svakako je istinita manja premisa, budući da se muškarac i žena razlikuju samo spolom, a ne vrstom, tjelesnim oblikom, ne dušom, razumom duše, prosudbom, pamćenjem, srditošću,